

Så vil jeg rose fru Kirsten Jacobsen for noget. Ikke for noget, hun har sagt i dag, men for at understrege, at der er nogle, der er konsekvente i deres holdninger. Det er man i den side af salen, hvor regeringen sidder, og det er man hos Fremskridtspartiet. Det er man ikke helt ovre i højre side af salen hos Venstre og De Konservative.

Og så vender jeg tilbage – og jeg skal meget undskylde, at jeg måske ødelægger hr. Thor Pedersens humør endnu en gang – til ambi-sagen. For i ambi-sagen lå der altså en række oplysninger for Folketinget, som gjorde, at Folketinget endda handlede. Man vedtog nemlig på baggrund af de forkerte oplysninger en lov, der var ulovlig.

Da det lå klart – nemlig ved dommen fra EF-Domstolen – ønskede man fra Fremskridtspartiets side en rigsret, og man ønskede at fyre ministre. Det gør man konsekvent fra Fremskridtspartiets side, og det synes jeg sådan set ikke man kan angribe. Jeg synes ikke, det er sagligt, men det er i hvert fald konsekvent.

Derimod har man fra Venstres og De Konservatives side en vis form for konsekvens. Hvis der sker noget, der er forkert, og det er en anden farve end ens egen, så er det et ansvar, så må de gå. Hvis det er én selv, der gør noget forkert, skal man blive.

(Kort bemærkning).

Holger Graversen (S):

Det var ganske interessant for lidt siden at høre fru Kirsten Jacobsen give udtryk for, at Himmerlandsbanken burde være gået reelt konkurs. Det var både interessant at høre for mig, som er valgt i Hobrokredsen, og sikkert også for Hobroegns befolkning.

Fru Kirsten Jacobsen burde vide, at i Hobro ved man i hvert fald, hvilke forfærdende konsekvenser en sådan konkurs havde medført – ikke blot for Hobro by – men også for hele det sydlige Himmerland. Denne lokale bank havde ca. 40 pct. af markedet, og en reel konkurs ville ikke blot have fået katastrofale følger for obligations- og aktieejerne, hvad det jo fik, men også for de mange indskydere og erhvervslivet, de mange småhandlende og håndværkere, garantistillelser m.v.

Jeg tror, jeg har hele Hobroegnen bag mig i en stor tak til vores skatteminister, fordi han lod embedsfolkene handle i denne situation, hvor tiden var utrolig kort.

Det kunne i øvrigt også være interessant her at høre, om Venstres hr. Svend Aage Jensby er enig i fru Kirsten Jacobsens kyniske holdning på dette område.

Fru Kirsten Jacobsen nævnte også tidligere, at hun skam ikke havde hetzet mod skatteministeren i denne sag. Jeg mindes et møde efterfølgende i Hobro, hvor både fru Kirsten Jacobsen og jeg var til stede. Dagsordenen var, hvad der i denne situation kunne gøres for Hobroegnen og eventuelt også for de mange aktie- og obligationsejere. Fru Kirsten Jacobsen fik hurtigt drejet dagsordenen hen til noget andet, nemlig en hetz mod skatteministeren; det står til troende, det kan alle, der var til stede på mødet, bevidne. Det synes jeg skal være sagt.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Hvis det at fortælle Hobros befolkning, at skatteministeren har givet et ulovligt skattefradrag på 173 mio.kr., er at drive hetz, så skal jeg gerne indrømme, at det var det, jeg gjorde i Hobro. Jeg håber, det er sagt, så selv hr. Holger Graversen forstår det.

Må jeg så i øvrigt sige til fru Pia Gjellerup, at det er rigtigt, der skal være tale om grov uagtsomhed, men med den uddannelse, fru Pia Gjellerup er i besiddelse af, går jeg ud fra, at fru Pia Gjellerup også ved, at hvis man ikke læser de papirer, man er i besiddelse af, ikke gider sætte sig ind i de dokumenter, der rent faktisk foreligger for én, og som man selv påstår man har læst, men alligevel bagefter siger noget, der er i strid med det faktiske, objektive indhold, så har man gjort sig skyldig i hvert fald i det, der hedder grov forsømmelighed.

Elisabeth Arnold (RV):

Den beretning, som forespørgslen i dag omfatter, har været næsten et år undervejs. Da den blev bestilt, regnede Folketinget med, at undersøgelsen kunne klares på få – ja, måske helt ned til tre måneder; nogle var endda så optimistiske, at de havde sat næsen op efter få uger, men realiteterne blev altså anderledes.

Men har beretningen været længe undervejs, så må man til dens ros sige, at den er grundig. Dermed være ikke sagt, at den er klar, ej heller at den er letlæst, ej heller at den er overskuelig, men grundig er den.

Når beretningen på trods af grundigheden hverken er lettilgængelig eller overskuelig, skyldes det næppe forfatteren eller dennes stab